

să-L slavoslovească pe Dumnezeu.

Ce ne învață sărbătoarea?

Întâi: După cum Maica Domnului și-a adus copilul la Dumnezeu – lucru care referitor la Hristos n-ar fi fost necesar –, așa fiecare mamă trebuie să dea o bună și sănătoasă educație copilului ei. Primele cuvinte pe care le va învăța să fie: Dumnezeu, Hristos, Maica Domnului. Să-i apuce mânuța și să-și facă cruce, să-i arate să îngenuncheze înaintea icoanei și să facă rugăciune. Să-l ducă la biserică.

Acum lumea s-a schimbat; merg cu familia la cinematograful, pe terenul de sport, la teatre, în cluburi; duminica bărbatul merge la vânătoare, femeia se preocupă cu alte lucruri. Însă Maica Domnului l-a dus la biserică pe copilul ei la patruzeci de zile. Ia aminte, mamă: Dacă nu-l înveți pe copilul tău să-L iubească pe Dumnezeu, va veni clipa în care te va adăpa cu otravă. Copiii care nu-L iubesc pe Dumnezeu nu-L iubesc nici pe tatăl lor.

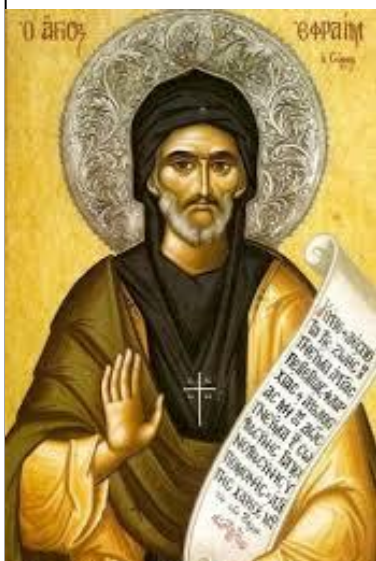
Părinți, obișnuți-vă să mergeți la biserică cu familia, să vă rugați împreună cu familia, să stați la masă cu familia. Așa să facem și noi. Toată săptămâna muncă, ca furnicile. Duminică dimineață însă, doar ce bate clopotul, să alergăm la biserică lui Dumnezeu, să-I mulțumim, să-I cerem mila Lui.

Cu toate acestea, nu se întâmplă așa. Bisericile sunt goale. Dintr-o sută de creștini doi-trei vin la biserică, ceilalți lipsesc. De aceea Simeon și Ana ne strigă astăzi: bătrâni, bătrâne, mici - mari, toți la biserică!

Îmi veți spune: bine, Simeon s-a dus la biserică și s-a învrednicit să primească în brațele lui pe Hristos; dacă eu merg la biserică, ce voi primi? Dacă aș fi știut că voi primi și eu pe Hristos în brațele mele... O, creștinul meu!

Dacă crezi, nu în brațele tale, ci în inima ta Îl vei primi pe Hristos, când vii la biserică. În vremurile de demult, când scoteau cele sfinte (adică Sfintele Taine), îngenuncheau toți și inima lor bătea și plângeau. De ce? Pentru că pâinica de pe Sfânta Masă și vinuțul din Sfântul Potir, dacă crezi, este însuși Hristos! Nu crezi asta? Atunci ieși tu afară, du-te la cafenea, joacă-te cu brățările din bile, joacă-te „prefa” (preferans), fă ce vrei. Hristos nu are nevoie de noi, viermii murdari. Chiar dacă noi toți ne-am lepăda de El, nenumărați îngeri zi și noapte Îl slavoslovesc și aceste pietre neînsuflețite vor striga că Acesta este adevăratul Dumnezeu. Așadar, dacă crezi asta, rămâi în biserică. Nu căsca, pentru că e păcat. Nu zi: Când o să se termine? Minte ta să fie acolo, la cele sfinte. Deoarece cel ce se împărtășește, Îl are pe Hristos nu numai în brațe, ca Simeon, ci în sufletul lui, în inima lui, în sângele lui, în ființa lui. Ceea ce primim noi creștinii în Biserică este mult mai înalt decât ce au primit Simeon și Ana în templu. Aici are loc minunea, întâmpinarea lui Hristos în fiecare Liturghie.

(IPS Augustin Mitropolit de Florina, Omilie transcrisă după o înregistrare, care a avut loc în biserica Sfântul Pantelimon (Sfântul Ignatie) S.S. Vevis – Florina în 1968)

Sfântul Efreem Sirul,
icoană

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Fericit lucru este, într-adevăr, a nu păcătui. Iar dacă oarecari vor păcătui, să nu deznădăjduiască, ci să plângă pentru acelea care au păcătuit, ca prin plâns iarăși să dobândească fericire. Deci bun lucru este totdeauna a ne ruga, și a nu ne îngreua și a nu ne slăbănogi, după cum zice Domnul. Și iarăși spune apostolul: ”neîncetat rugați-vă”, adică noaptea și ziua, și în tot ceasul. Și nu numai când intri în biserică, iar cealaltă vreme să fii fără grijă. Ci ori de lucrezi, ori de dormi, ori de călătorești, ori de mănânci, ori de bei, ori de stai, să nu îți curmi rugăciunea ta. Că nu știi când va veni cel ce va cere sufletul tău de la tine. Deci ori în biserică de ești, ori în casa ta, ori în țarină, ori de paști oi, ori zidiri de faci, ori la ospete de te afli, de rugăciune să nu te depărtezi.

(Sfântul Efreem Sirul, Cuvânt pentru rugăciune)